

HALADÁS

VASUTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP
 A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre ... .. 8 korona
 Fél évre ... .. 4 korona
 Negyed évre ... .. 2 korona

Szerkesztőség:
 Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ... .. 14— kor.
 Fél évre ... .. 7— kor.
 Negyed évre ... .. 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a »Nemzeti balesetbiztosító részvénytárs.«-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Ártatlan lelkek.

Miskolcz, 1903. október 21.

—ko— A vasutnak, melynek nemes rendeltetése és hivatása az, hogy országok jólétét, népek boldogságát mozgasson elő, vannak rút szenvedélyei és ezek között a leg-rútabb — az angyalesinálás.

A különféle balesetekhez, elgázolásokhoz hozzá szokott már idegzetünk, azt a vasszörny áldozatának és pedig megkövetelt áldozatának tekintjük, a melyek száma a modern technika előre haladásával mindig csak emelkedik. De ha a táviró vagy a lapok egy-egy ártatlan lélek elszerencsétlenülését közlik velünk, olyan sajtószerű érzés hatja át szívünket, keserű kitörésre késztet a földi és az égi felsőbbség ellen bennünket és szokatlanul meghatja még a legtávolabb állókat is!

Sajnos, hogy az ily erőszakos angyalesinálás nem ritka a vasutaknál.

Direkte okozni senkit sem lehet, de mégis praeventiv intézkedéseket kellene tenni azok meggátlására.

Szemtanuja voltam egy esetnek, midőn egy nagy forgalmu pályaudvaron épült tisztalakból egy család 7—8 éves fiacskája, reménye, boldogsága, mindene, játék közben, csupán csak arra gondolva, hogy játszótársa meg ne fogja, kifutott a folyosó ajtaján az első sín pár közé és ott tépte ketté a vasszörnyeteg, mely abban a pillanatban keresztül haladt.

Másnap már egy ráceszal több volt a vasut épületei előtt és egy kis halottal több a temetőben...

Ott állt a pályaoír az átjárónál, fogadta a közeledő vonatot. Kis fia az utolsó pillanatban, mosolyogva a 2 éves gyermek kedves gagyogásával bödör-

gött ki az őrházból s tette két kis kezét az első sinre, hogy a nagy út után megtámaszkodva magát kipihenje...

Ott maradt két ártatlan kis kacsója, két csonkjával jár-kél, mint élő szemrehányás a család körében...

Pedig hát az a szegény apa vagy anya arról nem tehet. Szegény ember el van foglalva a maga ezer ügyével-bajával egész nap, vajmi kevés idő jut arra, hogy családja felett úgy őrködhessék, a mint azt a *mindennapi helyzet megkíváná*.

Gondoskodják tehát az intézet, hogy az egyes lakó- és őrházak, a szükséghez képest, *kerítéssel* láttassanak el, s ha azt megteszi, a felelősséget magáról elhárítja. A szülők pedig a zárt helyen nyugodtabban hagyhatják apróságaikat, nem fog szaporodni az ártatlan áldozatok száma, nem fog hiába ömleni a drága magyar vér, melynek minden egyes cseppjére oly nagy szükség volt eddig is és talán még nagyobb lesz ezután.

A berlini „Stadtbahn“.

Berlin a német birodalom és a porosz királyság fővárosa, a maga 1,915,000 lakosával, óriási kiterjedésével, fejlett iparával és rendkívüli nagy forgalmával méltán foglal helyet a legnagyobb világvárosok sorában.

A ki csak rövid ideig tartózkodik is Berlinben, megismeri a német nemzet nagyságát és megfogja érteni a porosz nemzeti büszkeséget.

Ezuttal Berlinnek egyik hatalmas intézményével, a „Stadtbahn“-nal, magyarul városi vasúttal kívánunk foglalkozni, mely Berlin város belső személyforgalmának lebonyolításában elsőrendű helyet foglal el.

A „Stadtbahn“ jelenben a porosz kir. államvasutak kezelésében áll, magántársaság kezdte meg az építését, de miután már 50 millió márkát beleköltöttek, kifogyott a pénz, megakadt az építés és a már meglévő építményt az állam vette át 35.000.000 márkáért.

Czikkünk kerete nem engedi meg, hogy hosszasan fejtegyük a Stadtbahn fejlődését, hogy hosszasan írjunk arról, mint vált be a tervezők merész reménykedése, kik annak idején óriási költségek árán egész vá-

TÁRCZA.

Szüret.

Szüret, mi az? Boldogtalan világ!
Szótár nélkül már ezt sem értitek!
Szüret, fiúk? folyó aranyszűrés,
Sajtóban a megolvadt érczhegyek!
Aezélkohóban az izzó vasat
Láttatok-e buzogni, habzani?
Ugy forrtak itt Sátorhegyünk tövén
Hajdanta, rég, a lángbor habjai!

Hosszu, nagy ünnep volt... Emlékezem...
Emlékezem rá még homályosan;
Szemem törülve látom a magyart
Édes borodtól, ó! hon, ittasan!
Gyöngy van a szemben: szent hit és remény,
Arany a szivben; honszerelmi érez;
Ezt ápolá itt ez a föld nekünk
S kelyhünkbe ezt öntötte itt a bérez!

Nézd, áldomásra esendül a pohár
S az ősz ködén szálló gond elpihen,

A mint kigyult arcezel reá köszönt
A honfi, a ki fáradott hiven.
Nézd, boldog álmok édes mámora
Ringatja szivünk annyi harez után
S mosoly dereng hulló lombok között
Az aggnak is megifjult ajakán!

Cseng a borágak koszorui közt
Tündérleányok kaczagó dala;
Visszhangzik a bérez, zeng a hegytető,
A mint kivillan a nap sugara.
De éjjel is tündöklő csillagok,
Pásztortüzek szállják meg a hegyet
És foly az ünnep cseng a dal tovább, —
Emlékezem még, ez volt a — szüret! . . .

Ma szó ez is már, puszta szó esupán!
Meredten állnak a kopár hegyek
S az omló bérczek elhagyott helye
Sivo homok lesz, mint a szivetek.
Természet, élet, a mi szépet ad,
Ha úgy se kell, szüret se kell ma hát;
Mire köszöntenetek, jó fiúk,
Apáitok aranytüzű borát?

Fejes István

rosrészeket szakítottak át, hogy a Stadtbahn pályáját kiépíthessék, a kiket akkor mindenki a legnagyobb vakmerőséggel s könnyelműséggel vádolt s ime, éleslátásukat a teljes siker koronázta.

A Stadtbahn mindenütt egy emelet magasságban halad a városban vas állványokon, a városon kívül magas töltésen belemegy a város szívébe, körüljárja annak környékét, összeköti Berlint az elővárosokkal s külvárosokkal, végtelen jótéteményt gyakorolva nemcsak az üzletemberekre, hanem a magánemberekre is, olesó pénzért lehetővé tévén nekik, hogy a város különböző részeiben lebonyolítandó teendőiket a legrövidebb idő alatt ellásák.

A „Stadtbahn“-nak a következő fővonalai vannak: a szorosan vett „Stadtbahn“, mely a város szívében megy keresztül, nyugatról keletre 14 állomása van; a „Nordring“, mely a város északi környékét járja be a városból kiindulva, a vonatok itt 5 különböző hosszúságú utat tesznek meg s az állomások száma is e szerint változik 9—14 között; a „Südring“, mely a város közepéből elindulva a déli környéket járja össze, a vonatok 6 különböző nagyságú utat tesznek meg; az-

után vannak a „Nord-Südring“ vonatok a város déli és északi részének egy részét járva össze, a Grunewaldba menő s az elővárosokba menő vonatok.

A város belterületén, hol a vonatok úgyszólván mind végigmennek, oly sűrű a közlekedés, hogy a vonatok 3 percnyi időközben követik egymást. Az egész pálya két vágányu, sőt a hol a távolabbról jövő vonatok is bejárnak egész a város közepébe a Fridrichstrassen levő állomásra, — ott a pálya négy vágányu.

A „Stadtbahn“ is, mint általában egész Németországban, a helyes vágány a menetirány szerinti jobb vágány.

A város belterületén levő állomások igen csinosak. A földszinten vannak a jegypénztárak, pénzváltó helyiség s az egyéb localitások és innen lépcsőn megy fel az ember az emeleten lévő tulajdonképeni pályaudvarba, közvetlenül az emeletre érkezéskor feltétlenül el kell, már a helyi viszonyoknál fogva is, haladni a csinos vaskorlátón belül helyet foglaló vasuti alkalmazott mellett, ki ki a jegyet átyukasztja. Utazó- vagy perronjegy nélkül a pályaudvarra bejutni teljes lehetetlenség; de a jegy kilyukasztásával a

Bukott angyalok.

Irta: Györkönyi Károly.

Dr. Kelemen András a levelet, melyet felórával előbb a nyitott ablaku szobája padlóján talált, elolvasta újra és újra. Könyv nélkül tudta immár minden betűjét.

„Mélyen tisztelt doktor Ur!

Ez nem élet! A szenvedés megöl! Hallgatam eddig, mert visszaartott a szégyen, mely úgy hívém, erősebb, mint a halál rettegése. Csalódtam! Tovább nem tűrhetek! Jöjjön, drága doktor ur és mentsen meg!

Aranka.“

Dr. Kelemen szívét csordultig eltöltötte a keserűség. Ez a levél halálos dőfés volt legszenetebb érzelmei ellen. A világ kifordult sarkaiból. Önző, mocskos, telve aljas ösztönökkel minden! Tíz év óta imádja Arankát — nem a nőt, de az angyalt, a kit benne látott megtestesülve: imádja tiszta, szenttelen és földi óhajástól ment égi szerelemmel; felségsértésnek, istenkáromlásnak tűnik fel előtte, a gyanu egyetlen villanása, hogy Arankának az övéitől eltérők lehetnének a vágyai — és ime! A szent ideál összeomlik. Aranka nem várhat tovább! A szenvedés megöli!

Dr. Kelemen felugrik íróasztala mellől és kétségbeesetten fel-alá kezd járni a szobában. Szájában olyan az íz, mintha epét nyelt volna. Szá-

raz a nyelve, meg az ajka, mint a lázbetegé. Nagy, színes selyemzsebkendőjével végig-végig törli kopaszodó fejét, mert keservesen izzad. Végig vonul lelki szemei előtt ez a tíz év és még mindig nem hiszi, hogy a jelen nem gonosz álmom, de rettenetes valóság.

Tíz éve, hogy ide került ebbe a városkába segédül a kir. közjegyző mellé. Egyenesen a fővárosból jött és már az első hetekben megütöközt azon könnyelmű, sivár életen, ami itt folyt. Reá nézve, aki a stipendiumából, meg a privát órák díjaiból az édes anyját is fentartotta; a kinek kilencz forintos ebédje volt a kifőzőben és csak vasárnap telt a Nyilvaiban vacsorára debreczeni kolbász, meg specialitásnak egy káraj piritós; ki más élvezetet nem ismert, mint az egyetemi könyvtár álmata tag csendjét, puha világosságát, enyhe melegét, kényelmes karos székeit, reá nézve valóságos istentelenségül tűnt fel ez a vig élet, melyben a járásbírótól, adópénztárostól kezdve le a hivataloszolgáig, mindenki sietett a hivatalos órából valamit elespni, nehogy megkéssek a kuglizóról, a tarokkparthie-ből, uzsonnáról, erről meg arról. A fiatal jogász, az erősen homoru szemüvegen át eleinte értelmetlenül, aztán megbotránkozva nézte ezeket az élvhajhászó embereket, akiknek a kötelesség kategórikus imperativusáról, úgy látszik, fogalmok sincsen. Eletében először történt meg vele, hogy bizonyos büszkeség, szinte kevély öntudat

jegyvizsgálat teljesen be is van fejezve, többé senki sem zaklatja az utast.

Bárha teljesen idegenen is lép valaki ezekre a pályaudvarokra, s bár szívesen kap, ha kér felvilágosítást, nem szükséges egyáltalán semmit sem kérdeznie; a mint belép és körültekint, egyszerre tud is mindent, még ha nem is ismeri a vonatok menetirányát; a feltűnő, nagybetűs felirati táblák nemcsak azt mondják meg, hogy melyik vágányon s mely irányban fog menni vonata, hanem még azt is, hová álljon, hogy a kocsijába rögtön beszálljon.

Ugyanis a nagy felirati táblán a szavak mellett egy nagy nyíl jelöli a vonat menetirányát, ki van írva az is, hol állanak meg a II-od osztályu kocsik, s mivel ezen vonatok csak II-ik és III. osztályu kocsikkal közlekednek vagy a felirattal megjelölt hely vagy ennek bármely oldalán kell csak helyet foglalnia s biztosan jó kocsiba száll be, a vonatok ugyanis úgy vannak összeállítva, hogy elől és hátul vannak a III-ik s a középben a II-od osztályu kocsik.

A perron az ajtókkal egy magasságra van emelve, onnan egyenesen a kocsiba lehet lépni.

(Folyt. köv.)

töltötte el a lelkét: különbnek érezte magát mindezeknél. Magatartásában is kifejezésre jutott ez a változás: kezdte az előre konyuló fejét egyenesen tartani, szikár, hosszú teste kinyult, mint valami szőlőkaró. — kivált mikor gyarapodó tárczája engedelmeiből kötelességének ismerte, hogy a sok falusi szürke szakko, puha kalap ellen kifogástalan fekete szalonkabáttal, fényes cilinderrel demonstráljon.

Arankában már első látásra fölfedezte az ideált. Hosszu, sovány volt a leány, mint ő maga; sovány és megközelíthetetlen. A mikor egy-egy tréfás szóra összezárta keskeny, egyenes ajkait és becsíptette savószínű, nagy szeméit, mikor néma fölháborodásban megimbolyogtak homloka körül a csigafürtök, akkor pusztult előle mindenki. Finom, költői lelkét beszennyezte ezeknek a durva falusiaknak még a közelsége is.

A két fiatalembert, mint hatalmas mágnes, azonnal egymáshoz csatolta a lelkek rokonsága. Egyik a másiknak lett a megváltója ebben az elaljasodott világban; egyik a másikban találta mentőtőjét a kétségbeesés küszöbén; úgy érezték, hogy a sors csak azért vetette őket ebbe a sötétségbe, hogy annál hatalmasabban, annál boldogabban ismerjék fel az egymás fénylő varázsát. A leány öntudatos mimosalénye dr. Kelemen szemben megnyitotta kelyhet; sápadt ajka méla mosolyra fakadt, vörhenyes szempillája ábrándos rezgésben vetődött föl, hogy naiv

Pecz Vilmos osztályvezető főmérnök 25 éves jubileuma.

F. é. október hó 17-én ünnepelte Pecz Vilmos főmérnök a s.-a.-ujhelyi osztálymérnökség vezetője szolgálatba lépésének 25-ik évfordulóját s ez alkalommal úgy az osztálymérnökség alkalmazottai, mint tisztelői, barátai és kollégái a szeretet és tiszteletnek számos jelével halmozták el.

Az ünnepély október 17-én délelőtt 10 órakor kezdődött meg, a mikor is az ünnepeltnek lakásán megjelentek az osztálymérnökség mérnökei s többi beosztottjai, azonkívül a jóbarátok s tisztelők soraiból is sokan voltak jelen.

Az ünnepélyt Dévai Lajos mérnök beszéde nyitotta meg, ki megkapó szavakkal esetelte Pecz Vilmos érdemeit és méltatta a nap jelentőségét. Percekig tartó eljenzés után átadta az osztálymérnökség diszes ajándékát, mely után Pecz Vilmos megható szavakkal mondott köszönetet az ünnepeltetésért. Lelkes eljenzés követte beszédét, majd a megjelent küldöttségek egy-egy szónoka üdvözölte. Aztán Pecz Vilmos meghívására asztalhoz ült a diszes társaság és pazar lakoma következett, mely alatt Pecz Vilmos bájos neje lebilineselő, kedves, figyelmes, körültekintő gondossággal töltötte be mindvégig a háziasszonyi tisztet és szellemességével, derült kedélyével bearanvoztta a társaság hangulatát.

Az első pohárköszöntőt Jelosway Zsigmond legendái pályafelügyező mondotta, az altisztek

szépségben ragyogtassa azoknak a máskor rettegett szemeknek nedves tükrét.

Föllengző világban éltek át az éveket. A nap legnagyobb részében prózai kötelességüket teljesítették: Aranka testileg, lelkileg fészülte, most a bátyja, a korán özvegyesre jutott járásbíró nevetlen árváit, Dr. Kelemen csinálta a parasztok átadási szerződéseit, hagyatéki egységeit. Estefelé aztán egymásba olvadtak a felszabadult psychek: akkor Dr. Kelemen és Aranka összeültek, hogy kettecskén elédelegjenek az Ohnet, meg a Marlitt mélyeséges költeszetén és kiöntsék szívük túlaradó érzéseit.

Tíz év mult el ebben a holdkóros, sápadtas életben; annyi, a mennyi beletelt, hogy az öreg közjegyző lemondjon a hivataláról, visszavonuljon kis birtokára és Dr. Kelemen kinevezzék kir. közjegyzőnek. Akkor aztán — ha nem is az ugyancsak megérett szerelmesek, de mások arra is gondoltak, hogy ideje lenne, ezen az alapon változtatni. Első sorban a járásbíró, ki nagy hálával tartozott nővérének a gyerekek felneveléseért, szívből kívánta Arankának, hogy a boldogsága realisabb alapokra fundáltassék. Tett is erre nézve ezélezést a leánynál, de ez irtózó undorral visszautasította. Fordult Dr. Kelemenhez is, hogy reményli: neki több esze lesz, mint a sápkóros, hóbortos leányzónak; azért aztán a közjegyző csaknem kihívta. Értse meg a járásbíró ur, hogy egyedül, a lelkek harmó-

és szolgák nevében éltetve az ünnepeltet. Számos pohárköszöntő hangzott még el és a társaság csak a késő délutáni órákban oszlott szét a legderültebb hangulatban.

Este bankett volt S.-A.-Ujhely állomás éttermében, melyre az esteli vonatok szállították minden irányból az érkező vendégeket. Ujhely város és környéke notabilitásai közül nagyon sokan jelentek meg. Így az ott állomásozó honvéd zászlóalj tisztikara, élén parancsnokával, a folyammérnökség, a kulturmérnökség, az államépítészeti hivatal teljes számmal. Miskolczirol Alexy Hugó főmérnök: vonalbiztos, Kun Bertalan losonczi forgalmi főnök, stb. jelentek meg.

Pecz Vilmost este fél 10 órakor, mikor a terembe lépett, szünni nem akaró éljenzés fogadta és megkezdődött a vacsora, melynek ugy a rendezése, mint az izletessége Kovács Károly vasuti vendéglős ügyességét és szakavatottságát dicséri.

A második fogásnál *Dévai* Lajos mérnök emelt poharat, ekes szavakkal üdvözölvén Pecz Vilmost. Ő — ugymond — nem konvencionális ünnepi szónok, ki előszedi agyának rejtekeiből az „epitheton ornans“-ok tömkelegét, hogy czifra szóval dicsérje az ünnepeltet. Ő nem dolgozik „szabványos terv“ után, de igaz, őszinte érzéssel üdvözlí Pecz Vilmost, mint atyai tanácsadót. Utána *Alexy* Hugó vonalbiztos emelkedett szólásra: keresetlen szavakkal méltatta az ünnepelt érdemeit és üdvözölte Pecz Vilmost, mint vonalbiztosa és jó barátja. Majd az ünnepelt kert szót és magas szárnyalású beszéddel, meg-

hatottan köszönte meg az ünnepeltetést. Szellems beszédjét XIII. Leó pápával kezdette, kit midőn egy születése napja alkalmával felkerestek a bíborosok, hogy üdvözöljék, méltatlankodva szölt: „Ejnye-ejnye fiaim, hát micsoda udvariatlanság ez tőletek. Udvariatlanság ez, mert eszembe juttatjátok, hogy immár öreg ember vagyok.“ Kijelenti Pecz, hogy bár ajtaja előtt beköszönt az ősz, de örömmel jelenti, hogy még nem érzi azt. Holmi vénasszonyok nyarat érzi, — ugymond nyarat, mely nem perzsel, — ősz van, de nem pusztító. Vendégeire üritette poharát. Nagy lelkesedést keltettek szavai és mindenki sietett üdvözlésére.

Vacsora után újból megindult a tósztok árja. Kun Bertalan, a népszerű és kedvelt forgalmi főnök, az ő ismert finom humorával, szellemes versben éltette Pecz Vilmost, sok, sok jót kívánt neki, mely, hogy teljesebbbe menjen, azt ő maga is legjobbau óhajtja. Pohárköszöntőt mondtak még többek között: Pongrácz és Hajnal mérnökök, előbbi az ünnepeltre, utóbbi a hadsereg megjelent képviselőire.

Számos pohárköszöntő hangzott még el és már a nap is felkelt, mikor még mindig szólt a nóta, hogy: „bárcsak ez az éjszaka tizenhárom éjjel tartana . . .“ De mivel, hogy mindenféle mulatásnak vége szokott lenni, de meg hát a 418-as is berobogott már, az ünnepély a legjobb hangulatban befejezést nyert s a jelenvoltak az ünnepélyt legkellemesebb emlékeik közé fogják sorolni.

S. J.

niája az, a mi boldogít és ők ezt ápolják tisztán, menten minden földi salaktól.

— Vesszetek, bolondok! — morogta a járásbíró és otthagya a furesa prófétát.

És mikor annyi kísértés, titkos rebellis gondolatokkal és érzésekkel való keserves küzködés után fölívta magát Dr. Kelemen az égi szférákba, akkor az, akinek lénye eddig emelkednie segített, Aranka, lerántotta a sárba azzal a rettenetes, azzal az aljas levéllel . . .

Mikor Dr. Kelemen mindezeket végigment a gondolataival, akkor végül az előtt akérdés előtt állott: mit tevő legyen? Első gondolata volt, szakítani, kérlelhetlenül szakítani azzal, ki ily ocsmányul elárulta egész közös multjukat. De aztán — mély röstelkedéssel vette észre Dr. Kelemen — különös képek és gondolatok kezdtek abból a rettenetes levélből feleje emelkedni. És láttukon a közjegyző hosszú, sápadt ujjai bizsegő vége meghült, nekítüzesedő feje pedig langot vetett . . . Rettenetes, ismeretlen állapot volt az, a mit az az átkozott levél okozott . . .

Az ellentétes hullámok harcának a vége, a teger szép elsimulása lett. Legalább Dr. Kelemen ugy észlelte. Az ész kerekedett felül, az pedig azt mondta: tény, hogy másfél évtizeden át magához kötve tartja Arankát; tény, hogy az ily viszony czélja félszeg emberi észjárás szerint a házasság szokott lenni; csalódott Arankában, midőn azt hitte, hogy az föléje emelke-

dett fájának, de ezt nem róhatja fel neki most, mikor ennyi ideig vak volt, de nem is iparkodott látó lenni. Önhibájának a büntetését viseli, mikor az ő segélyével alakult viszonyokból levonja a következtéseket. Meg fogja kérni Arankát . . . Az érzések régi delikatessze vezette, mikor föltette, hogy ugy teszi magát, mintha a levelet nem kapta volna meg, de saját eltökéléséből cselekszik . . .

Szívfájdalmával azt kellett tapasztalnia, hogy Aranka teljesen megromlott. Ugyanaz a leány, ki a levélben nyílt szemérmelenséggel kívánta a házasságot, most megbotránkosással és ájudozva utasította el magától Kelemen. A tetetés ily ördögi ereje szinte kétségbeejtette és már-már arra vitte, hogy a leány szeme közé dobja a levelet, de egyuttal kimondja reá a teljes érdemtelenség ítéletét. Szerencsére — a rettenetesen tétovázó dr. Kelemen erkölcsbírói tekintélye szerencséjére Aranka még sem vitte a dolgot a végsőig. Pár napig vergődött, aztán arcára öltötte a martyromság színvidító mélaságát és megadta magát a sorsnak. Keserű szemrehányások és a szüzi könyvek utolsó zápora között egy nagy páros jelenetben belehajtotta akarátát a férfi kegyetlen jármába. Beleegyezett az esküvébe.

Aranka, hogy egyszer csalódott a férjében: akkor, a mikor tudatára jött, hogy annak nem elég a lelkek harmóniája, a szerelem dolgában

Részünkről is a legmelegebben üdvözljük Pecz Vilmos főmérnököt 25 éves szolgálati jubileuma alkalmából és kívánjuk neki, hogy ezen jubileum 25-ik évfordulóját is ép oly friss erőben, egészségben és jó kedélyvel érje meg.

Budapesti levél.

Budapest, 1903. október 23.

Az uniformis.

Már én nem tudom, hogy honnan keveredtünk mi magyarok abba a hírbe, hogy egyenruhás náció vagyunk, de annyira tele van ezzel a világ, hogy magunk is elhisszük. És nyakra-főre bomlunk az uniformis után: akár vasuti, akár postás, akár temetésrendezői, akár hordári mivoltunkban. Pedig ez a mánia nem igazi ám; nem veleszületett a magyarral. Ő, bár egy évezreden át más szabású ruhában járt, mint az európai népek, nem az egyenruha iránti kedvtelésből tette ezt, hanem csupa előszeretettel a maga nemzeti viselete iránt. Nem azért hordta — és hordja kivételes alkalmakkor még manapság is — a magyar szabású ruhát, mert „uniformisban“ akar tetszelegni; hanem csak azért, mert még ruházatában is kifejezést akart adni annak, hogy ragaszkodik nem-

teljesen elvesztette a férje iránt való bizalmát. Ennek volt a következménye az a rossz szokás, melyet menyecske korában megkezdett: felkutatása, összehányása az ura minden levelezésének. Valóságos mániájává fejlődött. Ilyen kutatás közben lelt meg egy levelet, melynek a czimlapján a férje nevét a Józsi gyerek irásában látta — a járásbíró legidősebb fiának, ennek a rettenetesen vásott ördögnek az irásában, a ki anyát helyettesítő idejében oly töméntelen keserű óráját okozta. Abban a borítékban pedig a saját levelét találta, azt a levelet, melyet az első korhadt fog emésztő kinzása alatt irt az orvosnak: azt, melyet aztán el se küldött, mert egys eljött az orvos; azt, melyet akkor mindenestre az asztalon felejtett és melyet az a végtelenül gonosz gyerek elesempészett és hamis czimre küldött . . .

Mikor Aranka megdöbbsent elmélkedés után hirtelen felismerte, hogy Kelemen voltaképp mit olvashatott ki azokból a sorokból, felvitott és csaknem elájult. Kétségbeesetten tördelte a kezét és urat hiszterikus sirással fogadta. Remegő kézzel nyujtotta feléje a levelet.

— Mit gondoltál rólam akkor, mikor ezt olvastad? Mit?

Zokogva adta meg urának a fölvilágosítást, göresös igyekezettel hártva el magáról a salakot és rakva a vállaira a régi angyalszárnyakat.

Dr. Kelemen, ki az utolsó időkben örvendetes

zeti hagyományaihoz, az őstől átöröklött szokásokhoz és viseletekhez. Ezt a viseletet, ezt az évezredek nemzeti tradícióját pedig sokan szeretik holmi német bugyogós egyenruházatok alacsony színvonalára lesüllyeszteni. Ennek a révén pedig ráfogni a magyarra, hogy ő él-hal az egyenruha után.

Ezt azután, mint már mondtam, a magyar hiszi el legjobban és kész beugrani akármilyen maskarának, a mit valami ficzamosított eszü referendárius talált ki kinjában az íróasztala mellett, vagy komponált össze valamelyik szabó-hitelezőjével. Mert tényleg hihetetlen az, a mit minálunk az emberek ezen a téren produkálni képesek; ugy izléstelenység, mint inpraktikus előállítás tekintetében. Nem tudom példának okáért megállani nevetés nélkül, a mikor a fegyházi tisztviselő fehér kuglóf sípkáját látom kiviritani a sokadalomból, vagy a szegény postakocsinak csupa merő generálisnadrágját nézem. És nem tudom magamba fojtani a kedvetlenséget olyankor, a mikor tisztos, meglett vasuti tisztviselőt látok parádézni szakasztott olyan gúnyában (hogy ne mondjam libériában), mint a „budapesti első ablakmosó intézet“ létra-szivacs-dézsá-hordozóit.

hizasnak indult, mosolyogva nézte felesége vergődését.

Végül megszólalt.

— Sohse törd magad, lelkem! Hiszen szép idők voltak azok, bizonyos! De — szó, a mi szó. — mégis jobban szeretném, ha azt a levelet magad nekem szántad volna — akár egy-két esztendővel előbb! . . .

Alkalmoszerű.

— Hová megy Lili nagysám?

Vén kisasszony: A városligetbe. Azt hallottam, hogy ott leányrablások történnek . . .

Hangverseny után.

Feleség: Hogyan? Te ittasan jössz haza a hangversenyről?

Férj: Hadd el édesem! A művész nő éneke olyan mámorító volt!

A bűnbánat.

— Ha mindent visszaadsz, a mit loptál és bűnödöt megbánod, akkor a jó Isten is megbocsát.

— Csókolom kezsit-lábát főtistelendő ur, ha mindent visszaadok, akkor ugy is megbánom hogy loptam!

Ha megszámlálnánk azokat, a kik szívesen viselik ezt az egyenruhát, és azokat, a kik azt oda kívánják, a hová való, hát én azt hiszem, hogy utóbbiak lennének fölös számban, mert az szentigaz, hogy korcsabb alkotást *egyenruha* dolgában nehéz lett volna kifundálni, mint a milyen a magyar vasutas mai szolgálati ruházata. Egyenruhának nem egyenruha, ruházatnak meg nem ruházat. Polgári jogosultsága nincs, társadalmi fellépésre nem alkalmas s a szolgálatban is csak annyiban érvényesül előnyösen, hogy a fölösleges zsinórozás kényelmetlenné és drágává teszi.

Hány mozgalom ingult meg már ennek a nyűgnek lerázása, a szükséges rossznak megreperálása érdekében! Hiába, mindig csak hiába. Nálunk nincs érzék az ilyen dolgok iránt; mert mi nem vagyunk uniformistermő náció, csak uniformismajmoló náció. És ebben a majmolásban is szörnyen ügyetlenek vagyunk.

Nekünk első sorban is meg kell tanulnunk azt, hogy mi az egyenruha, hogy azután meg tudjuk mondani azt is, milyen egyenruhára van szükségünk, ha már egyáltalán kell ilyen ruhát hordanunk. És nem szabad

engednünk, hogy egyenruhánkat oly ifju veterán-jelöltek komponálják megint össze, a kikenél a zsinórzatban kulminál az egyenruházati tudomány, mint az államrendőrség fején a fehér lófark.

Temesváry Alajos.

A „Haladás“ IV-ik pályázata.

Szerkesztőségünk ismét pályázatot hirdet lapunk olvasó közönsége körében, ugy vasuti szakközleményekre, mint szépirodalmi közleményekre.

IV-ik pályázatunk föltételei a következők:

I. Egy a hazai vasuti szolgálat köréből vett eredeti szakközlemény, mely népszerű előadásban, egy lehetőleg általánosan érdeklő tárgyat dolgoz fel.

Az első pályadij egy 20 koronás arany.

A második egy 10 koronás arany.

II. Kivántatik két szépirodalmi közlemény. Az egyik vers, a másik próza. *Mindegyiknek dija 10—10 korona aranyban.*

Az I. sz. pályázat bírálóiul ismét sikerült megnyernünk *Görgey László üzletvezető urat, Tárczay Ferencz felügyelő urat, a miskolci üzletvezetőség forgalmi és keres-*

HETI KRÓNIKA.

Rómába utaznek az oroszok czarja,
Érkeztét az olasz, de hiába várja!
Nem védi ott kozák, sem pedig kancsuka...
Bombával dolgozik ott az anarkista.
Hogy baj ne essék az udvariasságba,
Helyette a *czárné* utazik Rómába.

Nem adják meg nekünk a magyar vezényszót,
Jobb szeretik Bécsben a német kommandót.
Mikor a magyarnak azt mondták „*Előre!*“
Akkor az ellenség futott nyakra-főre.
De mióta német lett a vezényszavunk:
Hadi vitézségünk „*Rückwärtsconcentrirung*“.

A vállalatalság egyre burjánzik
Egyházunk várfala pusztul, omladozik.
Nincsen magyar virtus, romlik már az erkölcs
Ezért ülésezik Pest Budán annyi böles.
E nehéz időkben hitünk a támaszunk,
Erősíts meg benne, *Hozzád* fohászunk!

Pár angol doktor most, nagy hangon kiabált
A délezeg bajuszra kimondták a halált.
Irnak, tanakodnak és elég merészek,
Azt mondani, hogy az csak: *bacillus fészek!*
Mint szétfújt szemétdomb hull a bajusz, szakáll...
Sír az angol bakfis, oda az ideál!

Bécsnek vendége volt a belgák királya
Szívszorongva várta békülésre lánya.
De az öreg nyakas, még most sem feledte
Hogy lánya nem az ész, de szívét követte.
Még sem jött hiába, mert azt tapasztalta:
Jobb az osztrák mint a belga ballerina!

Elismerést kapott e héten Elnökünk.
Őszinte örömtől dobog most a szívünk,
De nem tartotta meg, hanem amint kapta
Vasutas népek menten tovább adta
Amit kapott mily kár, hogy csak: *elismerés...*
Nem pedig a rég' várt: *fizetésrendezés!!*

Görög.

kedelmi osztályának vezetőjét és *Fűrész Sándor főmérnök urat*, a miskolci üv. vonatási osztályának vezetőjét, a kik ezuttal is készségesen vállalkoztak a birói tisztre.

A II. sz. pályázat bíráló bizottsága szerkesztőségünk tagjaiból áll.

Pályázati feltételek:

1. A pályázatban olvasóközönségünk minden tagja, valamint minden munkatársunk részt vehet s abból csupán csak a szerkesztőség van kizárva.

2. A pályamunkák névtelenül, jelíges levél kíséretében küldendők be. A jelíges levélben a szerző neve és lakhelye foglaltatik.

3. A pályamunkák terjedelme a lapunkban közölni szokott czikkek terjedelmével legyen egyező, kéziratban körülbelül 8—10 lutyanyelvre terjedjen.

4. A beküldött pályamunkák a „Haladás” tulajdonát képezik, s azok közlésének joga, ha pályadíjat nem nyertek is, lapunk szerkesztőségét illeti.

5. A pályadíjak a bíráló bizottság által legjobbnak talált abszolút értékű munkának fognak kiadatni.

6. Azon pályamunkák, melyek a pályadíjat nem nyerték meg s lapunkban nem közölhetők, felbontatlan jelíges levelükkel együtt megsemmisíttetnek.

7. A pályamunkák f. évi december hó 1-ig küldendők be a „Haladás” szerkesztőségének czimére.

8. A pályázat eredményét karácsonyi számunkban tesszük közzé.

Kelt Miskolczon, 1903. október hó 17-én.

A „Haladás” szerkesztősége.

HIREK.

* **Esküvők.** *Halász* Imre s.-titkár e hó 10-én esküdött örök hűséget *Tanay* Zsigmond ellenőr, nagyvárad raktárfőnök leányának, *Beatrix*nek. — *Ligeti* Ignác e hó 17-én vezette oltárhoz *Daczó* András pályafelügyelő leányát, *Ilonkát*.

* **Mulatság.** A budapesti M. á. v. altisztikör f. évi október hó 18-án, saját helyiségében, mulattató előadással és tánczezel egybekötött fényesen sikerült családi estelyt rendezett. A kör számos tagján kívül sok vendég is volt jelen.

* **Elgázolt kis gyermek.** *Ördög* János csáki állomási előjáró öt éves kis fiát egy berobogó vonat elütötte. Az ütés felszakította az ártatlan lélek gyomrát és megsértette a belső részeket is. A sérült gyermeket a gyulai kórházba szállították. Felgyógyulásához alig van remény.

* **Emlék Bónis Sándornak.** Országszerte ismeretes Tolesvai Bónis Sándornak az a hazafias

Innen-onnan.

A régi jó cselédek.

Földes (az öreg juhászgazdához): Mondja csak János, hová lettek azok a régi jó cselédek?

János: Megkövetem tekintetes uram, elvitte őket az ördög a régi jó urakkal együtt!

A nagyobbik baj.

Grün: És nem félt o te feleséged téged o szobaleánytól?

Schwarz: Az éppen nem volna baj!

Grün: Hát?

Schwarz: Csok oz o szobalánj ne félne ódj én tüllem!

Jogi szigorlaton.

Tanár: Mondja meg, ki követ el csalást?

Jogász: Ha Nagyságod például engem elbuktat.

Tanár (nagyot bámulva): Mondja meg miért?

Jogász: Mert a büntető törvény 1878. évi V. 385. t.-cz. §-a azt mondja, hogy *ki a kiskorúnak tudatlanságát, annak saját kárára felhasználja*, csalást követ el!

Szó szerint.

— Annyit mondhatok, hogy ha ma is éjtél után jösz haza, egy szót se szólok többet hozzád!

— Reméllem drágám, meg is tartod a szavadat!

Vakáció után.

Nebuló (két hónapi szünet után): Tanító ur kérem ki szeretnék menni!

Tanító: Nem tudtad azt két hónap alatt e végezni?

Jó tanú.

Biró: Hallja Schwarz! Maga már legalább a tizedik perben esküszik mint főtanú! Igaz lelkiismeretére mondhatja, hogy mindig az igazságra esküdött?

Schwarz (büszkén): *Többnyire*, tekintetes bíró ur!

Palóczok.

— Tudja-e kend, melyik pecsenye a legjobb?

— Nem én!

— Hát az öz pecsenye!

— Hát kend már evett?

— Enni nem ettem, *de hallottam az erdön rivását*

Lett valami.

A kis Móricz rosszul tanul; apja folyton szidja, hogy ha nem tanul, nem lesz belőle semmi.

Egy délben a Móriczka nagy örömmel ront be az apjához:

— Tati látod, mégis lettem valami!

— Nü mi lettél?

— *Himlős!* feleli önérzetesen a kis csemete!

tette, midőn a magyarságot gyalázó Stuchly kapitányt provokálta és a párbajban alaposan helybenhagyta. Ebből az alkalomból a miskolczi M. á. v. üzletvezetőség tisztikara Bónis Sándort egy remek művű ezüst szivarka-tárczával és gyufatartóval lepte meg, melybe a következő felírást vésték be: „Bónis Sándornak, 1903. évi szeptember hó 25. emlékére a miskolczi M. á. v. üzletvezetőség tisztikara.“

* **Szerencsétlenség egy iparvasuton.** Nagy szerencsétlenség történt az Erdélyi Erdőipar részvénytársaság gyulafalvi (Háromszékmező) fajpartelepe romániai részén. Bartók Ferenc munkavezető tíz székely és két horvát munkással a musai részről a Zentoga nevű erdőrésze indultak gyalog. A gyártelepből kiérve, több üres kocsit találtak az iparvasut vágányain. Két kocsit Bartók Bálint Lajos és a két horvát segítségével összekapcsolt és engedély nélkül fölrahták élelmiszereiket, azután maguk is fölülve, utnak indultak a lejtős hegyoldalon. A vezető vasuton, alig másfél kilométernyi távolságra, a kocsik nagyon sebesen mentek, úgy, hogy Bartók Ferenc munkavezető, ki a fékezőn ült, nem volt képes fékezni és midőn mintegy két kilométernyire lehettek, mindkét kocsit kiingrott a vágányokból és a bennülők a jobboldali kősziklához vágódtak. Bálint Lajos röktön szörnyen halt, Bartók munkavezetőnek a jobb lába kettétörtött, Bálint Lajosné, Keresztes Mártonné, Bar-

tók Róza, Gál Istvánné, Bartók Mária, Gál Ferenczné, Szöcs Margit súlyosan, Keresztes Márton, Kerezsi Lázár és Gál István könnyebben sebesültek meg. A súlyosan sérülteket a kézdivásárhelyi Rudolf-kórházba szállították. A vizsgálatot megindították.

* **A vonat alatt.** Nagyváradról jelentik: Pozsár József hatvanhároméves elbocsátott vasúti munkás a belényesi vonat elé vetette magát. A keresztben fekvő embert a vonat hókotrója megfordította, úgy, hogy hosszában keresztül ment rajta az egész vonat és semmi látható baja nem történt. Pozsár aztán még a vonattal mehetett Várad-Velenczére, ott bement a váróterembe, ekkor azonban összerogyott és meghalt.

Öngyilkosság a vasúti állomáson. Barcsáról írják, e hó 20-án este egy 25—26 éves iparossegéd kinézésű fiatalember vonakodott leszállani a Kanizsa felől érkező vonatról. A vasúti alkalmazottak vezették le a kocsiból. Mikor a perronon meglátta a csendőroket, hirtelen kirántotta kését és átvágta a nyakát. Előbb azonban a nála levő Marktinevics újra szóló munkakönyvet és összes pénzét, kétszázötven koronát összetépte. Bár gyorsan orvosi segélyben részesítették, pár óra múlva meghalt anélkül, hogy ki lehetett volna hallgatni. Kitétele után folyik a nyomozás.

* **Rablók a vonaton.** Oroszországban Vinaburg és Belshau között rablók támadták meg a Virballen felől jövő személyvonatot. Menetközben tíz rabló fölugrott a podgyászkoocsira, a két ka-

CSARNOK.

Káprázatok.

Spanyolból.

Írta: Eugenio Sellés.

(Folytatás.)

Egy izben, midőn Márta az erkélyre lépett, Juannak, aki a ház körül leskelődött, úgy rémlett, mintha valaki az üvegajtót nyitná ki. A sarok mögé rejtőzött és Márta alakját látta megjelenni, mely a lakásból kiszűrődő világosságban tisztán ki volt vehető. Márta a mezőre nézett, azután az utcára és csakhamar eltűnt, bezárva az erkély ablakait.

— Nem vár engem, — mondta magában Juan, — és mindazáltal ébren van. Tudja, hogy ma nem jöhetnek el, vagy legalább, hogy nem szabad eljönnöm és mégis föl van öltözve. Vagy vár valakire, vagy pedig kikémleli az utcát, hogy távozását biztosítsa a nála levőnek, vagy, ki tudja, hogy ő maga távozhassék mint, a múlt éjjel.

Erre végig futott a kis utcán, Santiago szobájának ablaka alá, s egy kövecskét dobott az ablaktáblákra.

Egy pillanattal reá kinyílt az ablak, egy kötél lógott le az utcára, Juan belekapaszkodott és Santiago szobájába mászott.

Ekkor ott a sötétségtől és csendtől környezve a százados szolgálja zürzavaros hangokat, lassu lépteket, ruhasuhogást és ajtónyikorgást hallott, azokat a hangokat, a melyekről annyiszor beszélt századosának a szolgálja.

— Itt az alkalom: gyerünk — mondta Juan.

És könnyen kihúzza a zár szegeit, melyeket már előzőleg kistrófol, leszedték a zárt és kinyitották lassan az ajtót, a melyen mind a ketten mezitláb, hogy zajt ne üsse nek, egy kis folyosóra tértek, mely a lakás tulsó részére vezetett.

Juan Santiago előtt haladt azon a sötét folyosón, melynek különben minden zugát ismerte. A folyosónak három nyílása volt.

Az első a Santiagnó szobájától kezdve, a lépcsőkre nyílt és az alsó lakosztályokhoz s a ház kapujához vezetett. A második egy másik folyosóra nyílt, mely a Márta hálószobájánál végződött. A harmadik a szalonnához és innen egy másik szobába vezetett, mely összeköttetésben állott a hálószobával, s ennek egy másik ajtaja az előbb említett második folyosóra nyílt. E szobák butorzata és berendezése nem volt valami különös. Főlemlítendő azonban egy nagyobb szekrény, tükör ajtóval, mely a hálószobában volt elhelyezve, szemben a vakajtóval, s a

lauzt megkötözték, a kocsit kifosztották, a pénztárt magukhoz vették s azután nyomtalanul eltűntek az erdőben.

A berlini villamos gyorsvonat. Berlinben a villamos gyorsvonat próbamenetet el kellett használni, mert a berlini villamos társaság hatalmas telepén az áramszolgáltató nagy gép elromlott s a javítás több napig el fog tartani. A próbautat legközelebb megteszik, mielőtt a gépet helyrehozzák.

* **Vasuti szerencsétlenség.** Észak-Amerikában Trenton közelében a Pensylvánia-vasut két munkásvonata, sűrű köd lévén, összeütközött, miközben 16 munkás halálát lelte és 30 megsérült.

* **Ellopott pénzláda.** Rendkívül érdekes lopási eset történt a múlt héten az aradi üzletvezetőség vonalán. A 607. sz. vonat kalauzkocsijából egy szabványos pénzládát Glogovác és Arad között kiloptak, melyben circa 50.000 korona, a gyűjtőpénztárba beszállított üzleti bevétel volt. A vonatvezető, midőn a vonat már Aradhoz közeledett, rémülten vette észre, hogy a pénztár a kocsiból eltűnt, azonnal megállította a vonatot s a fellármázott kalauzok és utasok segítségével az eltűnt pénzláda keresésére indultak. A ládát körülbelül 1 km. távolságra a pályatest mellett az anyagárokban meg is találták és pedig teljesen érintetlenül. A ládát a vonatra

melyben látni lehetett mind a két folyosó végét.

A szalon világossága, a hálószoba üvegajtáján átszűrődve, nagy fényes sávval dőlt a szekrény tükrére s minden más sötétben maradt úgy, hogy azt a folyosóról nézve, első tekintetre nem lehetett tisztán kivenni, vajjon a világosság tükrőfény, vagy más szoba ajtaja volt.

Juan ahhoz a ponthoz ért, ahol a két folyosó egyesül, mintha a szalonba akarna menni.

Égve a vágytól, hogy valamit lásson és megrémült attól, a mit látni remélt, azzal az eltökélt szándékkal, hogy vagy ő, vagy meghal s inkább ez utóbbit óhajtva, lelke abban a végső állapotban volt, melyben megszűnik a szabad akarat, a fül nem hall, a szem nem lát; abban az állapotban, melyet bátran nevezhetünk az érzések örületének, mert ebben többet tesz a lát, a csalódás, mint a valóság.

Mielőtt belépett volna a terembe, önkéntelenül megállott, fejét jobbra fordítva, hogy még egy utolsó pillantást vessen arra az édes fészekre, hol annyi szerelemről és boldogságról álmodott, pedig abban a pillanatban a büntényt kereste és a szerencsétlenségre várt.

(Folyt. köv.)

tették és az 40 percz késéssel érkezett be Arad állomásra. Aradon a láda tartalmának megállapítása után nyomban megkezdték a vizsgálatot. Kiss Dániel főkalauz, a vonat vezetője azt vallotta, hogy a láda előtte megfoghatatlan módon tűnt el és pedig akkor, midőn Glogovácra kihaladva, a kalauzkocsiból kinézett. Kissnek az a gyanuja, hogy a ládát ismeretlen tettesek dobhatták ki a vonatból. A vizsgálat még folyik, mely bizonyára ki fogja deríteni a homályos és titokzatos eset tetteseit.

* **Lövés a vonatra.** Szegedről jelentik, hogy a Szabadkáról délelőtt 3/4 11 órakor érkező vonat első osztályu szakaszába Rösszke állomás mellett belőtt egy ismeretlen tettes. A golyó az ablakot szétzúzta, azonban utasban kárt nem tett. Jó volna már, ha a pályatest melletti cserkészést betiltanák, különösen a kocza-vadászoknak, akik úgy látszik, a vonatokon gyakorolják a találás mesterségét.

* **Merénylet.** Schreiber János, bajai váltóőr a napokban este egy vonat beérkezése előtt rémülten tapasztalta, hogy a 2. számú váltó úgy van állítva, hogy a vonat, ha rárobog, okvetlenül kisiklik. A tapasztalatról rögtön jelentést tett és a váltót hamarosan rendbehozták. A nyomozás megindult, de a tetteseknek eddigéle nincs nyoma.

* **Hizlalt kacsa.** A vidéki hírlapok szemfüles riporterei ha semmi ujság nem akad, gyártanak egy vasuti történetet. Ilyen hizlalt hírlapi kacsa röpködte be e héten a fővárosi lapokat a következő alkalmi köntösbe bujtatva:

„*Megőrült főhadnagy a vonaton.* A „Debreczen“ írja a következő kalandos történetet: Kellemetlen kalandja volt tegnap P. I. vasuti hivatalnok feleségének, a ki Debreczenbe jött Lugosról látogatóba K. I. megyei hivatalnok családjához. Mikor Hatvanon felszállt a vonatra a II. osztályu vasuti kocsiba, vele együtt szállt be a kupéba egy főhadnagy, a ki nagyon ildomosan viselkedett eleinte s beszédbe ereszkedett P. I.-nével. Mikor azonban Miskolcz felé ért a vonat, hirtelen felállott a főhadnagy, haptákba vágta magát s így szólt:

— Nagysád nem is tudja, kivel beszél. En fontos egyéniség vagyok a hadseregben s Miskolczon vár ő felsége a király, a ki meg akarja hallgatni a véleményemet a katonai kérdésekben.

Az urinőt erre a kijelentésre természetesen halálos rémület fogta el. Félt, hogy a főhadnagy, akinek elmezavari állapota kétségtelennek látszott, esetleg tettelességre vetemedik örvényében annyival is inkább, mert a kardját kihuzta hüvelyéből. Kiment tehát a kocsifolyosóra s meg akarta huzni a vészfeket, mikor éppen hozzá jött a kalauz. Azután bement a főhadnagyhoz s így szólt:

— Főhadnagy ur, van egy külön kocsim, ott talán kényelmesebben eltöltheti az időt.

— Igen, de majd Miskolcra keltsen fel, mert ő felsége keresni fog.

A kalauz bölintott s a főhadnagy csakugyan átszállt a külön kocsiába. Miskolcra azután az állomásfőnököknek jelentést tettek az esetről. Az állomásfőnök maga ment be a főhadnagyhoz, a kihez így szólt:

— Ő felsége várja már a főhadnagy urat.

A főhadnagy kényesen kihuzta magát s az állomásfőnök karján bevonult az I. osztályú váróterembe, a hol őrizet alá vették a kellemes megjelenésű főhadnagyot, a ki beleőrült a magyar politikai válságba.

Azzal egészítjük ki a hirt, hogy az egészről egy szó sem igaz.

* **Vasuti összeköttetések meggátolása.** Velenczében e hó 20-án kísérleteztek először a Castel Franco-Fanzolo vasuti vonalon a Beer-féle rendszerű vasuti összeköttetések meggátolására szolgáló önműködő szerkezettel. Jelenvoltak az olasz hatóságok, Franciaország és az Egyesült-Államok konzuljai, valamint Ausztria, Magyarország és Oroszország képviselői. A kísérlet tökéletesen sikerült.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Betűrejtvény.

mind	ó	ó	ó	alom	alom
E	ó	ó	ó	alom	alom
				alom	alom

Ezen rejtvény megfejtését f. é. november hó 8-án megjelenő 45-ik számunkban hozzuk.

A megfejtés határideje november 4.

A megfejtők között egy jutalmkönyvet sorsolunk ki. A f. é. 41-ik számban közölt rejtvény megfejtése:

Fogaras.

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül Prihoda Géza nyerte meg, kinek ezimére ifj. Görgey László „Képtelen történetek” című művét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

H. J. Losonc. Köszönjük, a naptárba soroztuk.

A. I. Ipolyságh. A lap továbbítása iránt intézkedtünk. Kérjük jövőre is támogatását.

Ifj. K. I. Ne keserítse el, hogy beküldött versei a mértéket nem ütik meg. Csak tovább fiatal ember, jön onnan még jobb is.

Csávok. A rejtvény jönni fog, a vers azonban gyenge.

B. T. Gy. Köszönet, kérünk máskorra is.

Felelős szerkesztő: Zsivkovics Antal.

A m. kir. államvasutak
Budapest—jobbparti
üzletvezetősége.
37202/III. szám.

Pályázati hirdetés.

A m. kir. államvasutak Zimony állomásán levő pályavendéglő bérletére 1904. évi február hó 15-től számított 5 évi időtartamra, azaz 1909. évi február hó 14-ig leendő bérbeadása iránt ezennel nyilvános ajánlati tárgyalást hirdetünk.

Az 1 korona bélyeggel és „Ajánlat a magyar kir. államvasutak Zimony állomásán levő vendéglői üzletnek bérbevételére a 37202/03 számhoz” felirattal ellátott borítékba zárt és lepecsételt, nemkülönböztetett, honossági igazolvány, stb.) felszerelt ajánlatok 1903. évi november 28-ának déli 12 órájáig a magy. kir. államvasutak budapesti jobbparti üzletvezetőség titkári hivatalához (Budapest, Külső-Kerepesi-ut 8. ház) posta útján térti vevény mellett nyújtandók be.

Bánatpénz fejében pedig 200, azaz kétszáz korona készpénzben, vagy állami letételre alkalmas értékpapírokban nevezett üzletvezetőség gyűjtő pénztáránál 1903. évi november 27-ének déli 12 órájáig leteendő.

Értékpapírok a budapesti, illetőleg a bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett, tizennégy napnál nem régebb árfolyam szerinti értékben, de legfeljebb csak névértékben fognak számítani.

A vendéglő bérletére vonatkozó feltételek ezen üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályában (Budapest, Külső-Kerepesi-ut 8. ház, I. emelet 33. ajtó), vagy a győri és szabadkai forgalmi főnökségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők, miért is ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik és azokat magukra nézve kötelezőknek elfogadják.

A feltételektől eltérő, vagy a kitűzött határidőn túl érkezett ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

A m. kir. államvasutak fenntartják maguknak a jogot, hogy az ajánlattevők közül tekintet nélkül a felajánlott bérre, szabadon választhassanak.

Tájékoztatásul még megjegyezzük, hogy a vendéglős lakásnál szolgáló két szoba, egy eselédszoba, konyha és a hozzá tartozó mellékhelyiségeket, valamint az I. II-od oszt. éttermet bérlo saját költségén tartozik fűteni és világítani, a III-ad oszt. ét- és váróterem fűtése és világítása pedig fele részben a vasutintézet, fele részben pedig bérlo által fog eszközöltetni.

Budapest, 1903. október hó 12-én.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak.
150944/903. sz

Gács—magyar vasuti kötelék.

IV. pótlék életbeletetése a II. rész I. díjszabási füzetéhez.

A gács—magyar vasuti kötelékben 1900. december hó 1-től érvényes II. rész I. díjszabási füzetéhez 1903. évi november hó 1-én a IV. pótlék lép életbe.

Ezen pótlék új díjtételeket, valamint a fődíjszabásra vonatkozó hatályon kívül helyezéseket, módosításokat és helyesbítéseket tartalmaz.

A mennyiben egyes viszonylatokban díjemelések állának be, a felemelt díjtételek csak 1903. nov. hó 15-től nyernek alkalmazást.

Ezen pótlék a részes vasutak igazgatóságainál példányonként 40 fillérért kapható.

Budapest, 1903. október hóban.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága
a részes vasutak nevében is.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

MEGHIVÓ.

A MISKOLCZI KÖLCSÖNÖS ÖNSEGÉLYZŐ HITELSZÖVETKEZET

1903. évi november hó 4-én d. u. 5 órakor a „Korona“-szálló termében tartandó

VIII. évi rendes közgyűlésére

a szövetséget tagjai tisztelettel meghívottnak.

A közgyűlés tárgysorozata a következő:

1. Igazgatóság jelentése.
  2. Felügyelő-bizottság jelentése.
  3. A mérleg és zárszámadás feletti határozathozatal.
  4. Az 1898—99. évi IV. évtársulat felszámolása.
  5. A IX. évtársulat megalakítása.
  6. A kilépő igazgatósági tagok helyének betöltése.
  7. Három felügyelő-bizottsági rendes és két póttag választása.
  8. Öt felszámoló bizottsági tag választása.
  9. A fegyelmi bizottságba négy tag választása.
  10. Az intézeti tisztviselők nyugdíjszabályzatának megállapítása.
  11. A közgyűlés előtt 8 nappal az igazgatóságnak írásban beadott indítványok.
- Kelt Miskolczon, 1903. október hó 19-én.

Az igazgatóság.

Van szerencsém becses tudomására hozni, miszerint „Erzsébet“-hez címzett

gyógyszertáramat

a Vörösmarty- és Szirma utca sarkán, (ezelőtt Gordon-utca) megnyitottam.

Midőn kész szolgálatomat fe ajánlom, egyuttal legyen szabad b. figyelmét arra is felhívnom, hogy az összes vasúti alkalmazottak részére a gyógyszerek szállítását megkaptam és annak kiszolgálását gyorsan és pontosan eszközölöm s továbbá hogy nálam minden, a gyógyszerészethez tartozó különlegességek is kaphatók, ugymint:

„Szt. Antal“ köszvény és rheuma elleni folyadék. Ára 70 fillér.

„Szt. Antal pastillák“, mindentféle gyomorhaj, felfúvódás, rossz emésztés és étvágytalanság ellen. Ára 60 fillér.

„Tyukszemirtó „Pedi“,“ biztos hatású szer tyukszem és bőrkeményedés ellen, este reggel bekenni. Ára 60 fillér.

„Erzsébet királyné gyöngyvirág arczserme“, a szeplő és májfoltokat eltávolítja, az arcz és kéznek habszerű színt ad, hatása egészen biztos. Ára 90 fillér. Az üres tégely 10 fillérbe visszavéteik. Hozzá

„Erzsébet gyöngyvirág szappan“, ára 60 fillér.

„Peditor“ biztos szer a lábizzadás, lábszag, kipállás és ebből származó bőrbajok ellen, A test minden részére alkalmazható. Ára 70 fillér.

„Dr. Moore fagybalzsam“, a fagyos részeket este reggel bekenni, a fájdalmas viszketést megszünteti, hatása biztos. Ára 70 fillér.

„Erzsébet k. száj-essentia“ 20—30 csepp egy pohár vízbe cseppentve az inyhust erősíti és a fogromlást megakadályozza. A szájnak kelemes ízt kölcsönöz. Ára 70 fillér.

„Balassa cseppek“, étvágytalanság ellen. Ára 70 fillér.

„Magyarhoni balzsam b. pedrő“ nagy szaktekintélyek által kitűnőnek talátott. Ára kis doboz 30 fillér, nagy doboz 45 fillér

„Erzsébet k. növény fogpora“, kis doboz 50 fillér, nagydoboz 1 korona.

Vidékre 2 korona megrendelésnél posta és csomagolás nem számítatik.

Mély tisztelettel, vagyok alázatos szolgálja

Popovits Antal,

Az „Erzsébet“-hez címzett gyógyszertár tulajdonosa

Sürgőnyezim : Popovits gyógyszerész Miskolcz.

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.